

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
HORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900,000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Av tí tað mangan tekur langa tíð at fáa vørurnar heim, verða keypmenn og útgerðarmenn bidnir um at senda vøruordrarnar inn í góðari tíð.

KNUD LAMBAA
THORSHAVN

Telefonir: 65 - 225 - 300.

Telegr.-adr.: Maritime Thorshavn.

Hjá
Jákup Johansen
á Kongabrunni
fæst steiniy og køksbúnyttir.
Telefon 368.

og Karin vóru nú ímóti teim fimmogtjúgu.

Tey kendu avgjördari í hvørjum, at tey hoyrdu saman. Kortini var tað sum ein ónevnd makt [hevði hildið teim frá at sagt orðið, ið avgjörði teirra lagnu. Men Jógvan hugsaði nú hvønn dag um at bera upp á mál við Karina.

Ein dagin fyrði hann alla aftran til viks og segði henni hvussu var áfalt hjá honum. Og hon fjaldi ikki sínar kenslur, men helt tó, at hon ikki kundi geva honum ja-orðið, fyrr enn hon hevði sagt foreldrum sínum, hvat ið tey høvdu í hyggju.

Dagin eftir kom Jógvan niðan til ríka Hanus.

Hann møtti honum í durinum. Jógvan bað honum góðan dag. Hanus ónti ikki aftur. Tá skilti Jógvan hvussu vordið var. Karin hevði sagt pápanum frá teirra hjartavíðurskiftum — og so var okkurt hent, ið fyrst seinni vildi koma upp. Hanus

var gitin fyri í óvardari, knappari vending at fáa berserkargongd — og tá ið hann var í tí skili, var hann ikki harri yvir sær sjálvum og gjörði tá ofta gerðir, ið hann iðraði alt lívið.

Jógvan spurdi eftir Karini. Men hann fekk heldur einki svar. Kaldasveittin sprikti út úr hvørjari poknu á honum. Hann mátti fáa at vita, hvussu vordið var við Karini. Hann vildi tí troðka seg inn millum Hanus og durastólpan. Men tá brá Hanus sær á, treiv inn um dyrnar og reiggjaði út eftir Jógvan við eini nýkvestari øks í hond. Jógvan kastaði sær á, øksarhøggið sveið yvir høvðinum á honum og stóð fast í vegginum.

Tá rópar innansífrá: Elskaði Jógvan! Fyri Guds sakir og mínar, far oman. Faðir hevur mist vitið og svorið sál sína burtur ímóti okkum.

Jógvan fór so oman aftur. Hann var greiður yvir, at sum

nú stóð til, kundi hann ongar sømdir vinna hjá ríka Hanusi. Men hann kundi ikki gevast. Hann mátti finna ein veg fyri at bjarga lukkuni hjá sær og Karini. Hvussu, var honum ikki greitt nú.

Karin sást ikki úti aftur. Jógvan gekk í døpurhuga. Honum fústi einki at gera. Hann kendi óttan og sorgina kroysta og pressa sær so fast um enni, at hann var bangin fyri sær sjálvum. Fleiri ferðir var hann á veg niðan til ríka Hanus fyri at gera seg inn á hann og við vold og makt taka Karina frá honum og fría hana út úr fongslinum. Men hvørja ferðina aftraði hann seg — hann líka sum ikki tordi at vága álopið fyri vandanum, at hin gamli skuldi gera seg inná dótturina og gera henni skaða.

Tað var á vári.

Ríki Hanus fór til Havnar.

Jógvan var bilsin og hugsaði við sær, at nú bar til at finna Karina. Hanus var tí ikki meir enn farin úr bygdini fyrr enn Jógvan helt niðan til Karina.

Hann tók í hurðina. Hon var stongd. Hann bukaði uppá, men einki svaraði. Hann kólnaði við — so legði hann alla sína orku á, skrykti hurðina úr lásinum.

Men húsið var tomt.

Hvussu hetta bar til, kundi hann ikki skilja. Bæði móðir og dóttir burturi! Nær og hvussu vóru tær slopnar av bygdini, uttan at nakar visti av, og hvar vóru tær farnar? Ella kundi Hanus hava — forkomið teimum? Nei, tað kundi ikki bera til!

Jógvan fór sum óður um garðin.

Neytini stóðu í øllum góðum á básunum. Krubburnar vóru fullar av hoyggj, og vatn var í ílötunum. Hetta vóru ikki spor eftir óðum manni. Var tað so, at Karin hevði givið seg undir og við fríum vilja farin av garðinum saman við mommu síni?

At fáa greiðu á hesum kendi Jógvan eina óbendiliga trongd brenna sær í barmi. Hann svór, at hann ikki vildi gevast, fyrr enn hann hevði hitt Karina og fingið sannleikan av hennara munni.